

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Iz 49,3.5-6; Psalam: Ps 40,2.4ab.7-10; Drugo čitanje: 1Kor 1,1-3; Evanđelje: Iv 1,29-34

Draga braćo i sestre!

Sveti Ivan Evanđelist kao očevidac zabilježio je u svom Evanđelju neke detalje vezane uz odnos Ivana Krstitelja i Isusa (Iv 1, 29-34), koje drugi Evanđelisti nisu spomenuli. Tako je Ivan zapisao da je Isus potražio Ivana Krstitelja dan nakon krštenja, što istaknu uvodnom rečenicom: Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta. Ovaj Isusov ponovni dolazak do Ivana bio je prigoda za dodatno Krstiteljevo raspirivanje svijesti o Isusu kao Mesiji i biti njegova mesijanskog djelovanja. Ivan kako vidimo nije bio ravnodušan prema Isusovu poslanju, nego je nakon onog prvog začuđujućeg susreta pri krštenju, imao prigodu izreći koju riječ više i pokazati koliko je dobro razumio tko je Isus. No uz ovo snažno Krstiteljevo svjedočanstvo o Isusu, neobično pogađa činjenica da je Isus potražio njega, a ne on Isusa. Isus je doista došao njemu ususret, kao što je Evanđelist i zapisao: Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu. Evanđelist Ivan ne navodi razloge koji su naveli Isusa da ponovno potraži svoga preteču, ali svakako ističe kako je taj ponovni dolazak bio vrlo učinkovit. Možemo čak zaključiti da je Isus Krstitelju iskazao neizmjernu čast i radost da je došao do njega. Jer ako se Krstitelj radovao u utrobi majke kad im je Nazaretska Djevica došla u pohode noseći u krilu začetoga Mesiju, koliko se više morao obradovati sada kad je Isus ponovno došao k njemu, nakon što je već bio kršten. Ako je Isusov dolazak Ivanu na dan krštenja imao i nekih službenih razloga, ovaj put je posjet bio neslužben i nemotiviran obvezama i poslom. Vjerojatno je Isus imao potrebu još jednom pokazati koliko cijeni Ivanovo djelovanje, te ga je htio susresti oči u oči, srdačno i bratski kao što se susreću dva brata ili dva iskrena Božja poslanika. Možda mu je htio i zahvaliti što je činio toliko toga da ga očituje svijetu kao Jaganjca koji oduzima grijeh svijeta, kao Mesiju i Božjeg Sina. To je bio izraz potpore i ohrabrenja samome Ivanu, te još jedan neobičan potez Božjega Sina koji se nije postavio kao nedodirljiva

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

veličina, već kao onaj koji doista služi i ne usteže se prvi pristupiti ljudima na području njihova djelovanja. Isus je tako spontanom posjetom potvrdio valjanost Ivanova života i smisao svih njegovih nastojanja pred Bogom i ljudima. To je bila i dodatna milost Ivanu koja je u njemu razbudio daljnju svijest o Isusu, te uspostavljanje još iskrenijeg i čvršćeg odnosa prema njemu. Ujedno je bio i novi trenutak koji je Ivan iskoristio da dadne još otvorenije svjedočanstvo o Isusu. Bio mu je istinski dar kad je shvatio da Isus ne samo dolazi iza njega, kako je sam govorio, već dolazi k njemu. U ovakvom duhu i sami trebamo razbuditi vlastitu svijest o Isusovu dolasku i djelovanju. Isus nije samo došao poradi nas, već je došao k nama. On se želi susresti s nama osobno i izravno, prijateljski i bratski. Dolazi k nama i od nas ne traži ništa, nikakvu protuuslugu, već jednostavno želi nas susresti kao ljude u našoj čovječnosti pokazujući koliko mu je stalo do nas i našega života i spasenja. Želi nas susresti bez ikakve formalnosti, bez ikakvog protokola, jednostavno dolazeći k nama kao onaj koji je svjestan da njegova prisutnost izgrađuje, krijepi i hrani našu ljudskost i daje nam snagu djelovanja. No nakon toga i na nama ostaje davati svjedočanstvo o Isusu, a to znači da ćemo ih naučiti susretati kao ljude, bezinteresno i u njima izgrađivati, podizati i poticati ono vjerodostojno ljudsko. Trebali bismo znati i više htjeti kao kršćani pričati s drugima o životu i spasenju, a ne samo o poslu i obvezama. Dopustimo stoga da nam se Isus približi, da dođe do nas i da nas nauči obnoviti jednostavnost prijateljskog susretanja. Ali susretanja koje neće biti provođenje vremena u naklapanju, već u istinskom svjedočenju iskustva koje nam je on prenio. Za takvo što neophodno je da budemo s njime neposredni, te da ga primimo iskreno i srdačno kao Jaganjca Božjega i Božjeg Sina, a sve ostalo je njegova briga, jer će on naći načina da nas obnovi i obogati u našoj ljudskosti, u svjedočenju i služenju drugima da i sami dođu do iskrenoga zajedništva s Bogom.

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.

zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

20. - 26. siječnja 2020

II. Nedjelja kroz godinu

(Broj 486/2020)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: »Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta! To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene! Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu.« I posvjedoči Ivan: »Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.«

To obraćenje uključuje niz stajališta koja zajedno jačaju duh velikodušne skrbi, ispunjene nježnošću. Ponajprije, ono podrazumijeva zahvalnost i besplatnost, to jest priznanje da je svijet dar Očeve ljubavi i da smo pozvani u skrovitosti oponašati njegovu velikodušnost u požrtvornosti i dobrim djelima: »neka ti ne zna lijeva što čini desnica. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!« (Mt6, 3-4). To također uključuje brižnu svijest da nismo odvojeni od ostalih stvorenja, nego da s ostalim živim bićima na svijetu tvorimo divno sveopće zajedništvo. Vjernik ne promatra svijet izvana, nego iznutra, svjestan veza kojima nas je Otac povezao sa svim bićima. Nadalje, razvojem osobnih sposobnosti, koje je Bog dao svakom vjerniku, ekološko obraćenje potiče ga na veću kreativnost i entuzijizam u rješavanju svjetskih problema, prinoseći Bogu »za žrtvu živu, svetu, Bogu milu« (Rim 12, 1). On ne shvaća svoju nadmoć kao razlog za osobnu slavu ili neodgovornu vladavinu, nego radije kao različitu sposobnost koja mu nameće veliku odgovornost, koja ima svoj izvor u vjeri. (Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 220.)

Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet

RASPORED SVETIH MISA

20. P - Fabijan, Sebastijan, Fabijana; 1Sam 15, 16-23; Ps 50, 8-9.16b-17.21; Mk 2, 18-22	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Milka Cukor</i>
21. U - Agneza, Janja, Neža, Epifanije; 1Sam 16, 1-13; Ps 89, 20-22.27-28; Mk 2, 23-28	17.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Marija i Martin Petrić god., Antun, Stjepan i Valent Kovačić, Josip Vuković</i> 18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Marija, Stanko god. i Stjepan Sović</i>
22. S - Vinko đakon, Vice, Vinka, Irena; 1Sam 17, 32-33.37.40-51; Ps 144, 1.2.9-10; Mk 3, 1-6	17.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Marija i Vinko Pavličević, Julijana i Mijo Grđan</i> 18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Ivana god. i Vladimir Antolić</i>
23. Č - Emerencijana, Ema, Vjera; 1Sam 18, 6-9; 19, 1-7; Ps 56, 2-3.9-14; Mk 3, 7-12	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Marija i Stjepan Obad god.</i>
24. P - Franjo Saleški, Bogoslav; 1Sam 24, 3-21; Ps 57, 2-4.6.11; Mk 3, 13-19	18.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Božena Pavličević</i>
25. S - Obraćanje sv. Pavla ap., Pavao, Paula; Dj 22, 3-16 (ili: Dj 9, 1-22); Ps 117, 1-2; Mk 16, 15-18	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Ivan Pačalat god.</i>
26. N - III. Nedjelja kroz godinu; Iz 8, 23b - 9, 3; Ps 27, 1.4.13-14; 1Kor 1, 10 - 13.17; Mt 4, 12-23; "Nastani se u Kafarnaumu da se ispuni što je rečeno po Izaiji."	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA 1.) + <i>Ana god. i Tomo Kovačić</i> 2.) + <i>Zvonko god., Marijan Horvat, Ivka Stifanić</i> 3.) + <i>Agata Šimek god.</i> 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Đurđica Gudić god.</i> 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu - ŽUPNA + <i>Rudi Jerman god.</i>

KATOLIČKI TISAK:

Župni listić, Glas koncila, Glasnik SI, Vrijeme Srca, Mali Koncil - MAK, Kana, Glasnik svetog Josipa

Ivan Krstitelj predstavlja Isusa kao »Onoga na koga Duh silazi i ostaje na njemu«. U Starome zavjetu Božji Duh silazi na ljude, daje im mudrost, i hrabrost i snagu u djelima za koja su odabrani, za poslanje koje im je dano. Oni ipak ostaju samo ljudi. Na Isusa Duh silazi i »ostaje na njemu«. Stalnost je u Bibliji oznaka Boga: samo on 'ostaje' davijeka; samo njegova riječ ostaje davijeka. On, »stalnost Božjega Duha«, dolazi u svijet i živi ljudskim životom, kako bi svaki čovjek mogao biti dionikom silaska i ostanka istoga Božjega Duha.

Umrla i u vječnost se preselila:

+ **Marica Magić**

(u 79 godini života)

*Pokoj vječni daruj njoj
Gospodine i svijetlost vječna
svijetlila njoju sa svima svetima jer
si tako blag.*

VJERONAUČ

Srijeda 22. I. u 16.00 - 3. razred
Petak 24. I. u 16.00 sati - 8. razred
Molim vjeroučenike da dolaze na vjeronauk! Izostanak opravdati!

U subotu 25. I. kada crkva slavi blagdan Obraćanja sv. Pavla župno je godišnje klanjanje - klečanje u susjednoj nam župi svetoga Martina u Martijancu. Glavna Sv. Misa biti će u 11.00 sati!

ŠTO JE EKUMENIZAM?

Ekumenizam znači nastojanje oko pomirenja, suradnje, zbližavanja i jedinstva kršćanskih crkava. Dok se međureligijski dijalog odnosi na sve religije, ekumenizam je dijaloški napor unutar kršćanskih crkava. Za razliku od unijačenja (tj. prelaženje iz Pravoslavne crkve u Katoličku i obratno), u ekumenizmu se naglašava ravnopravan dijalog među kršćanskim konfesijama, ono što je pojedinim crkvama zajedničko i ide se za potvrdom duhovnoga i moralnog poslanja Kristove Crkve. Ekumenizam je nastao u 19. stoljeću unutar protestantskih crkava (ekumenski pokret). Unutar Katoličke crkve preteče su ekumenizma u 19 stoljeću: J.H. Newman, D. Mercier, J.J. Strossmayer, a u 20. stoljeću benediktinci iz Chevetognea u Belgiji, dominikanski centar Istina u Parizu. Nakon Drugoga vatikanskog koncila (1962.-1965.) Katolička Crkva prihvaća osnovna načela ekumenizma i odriče se unijačenja. (Dekret II. Vatikanskog Sabora: Unitatis redintegratio 1964.)

Ovo je svjedočanstvo Ivana Krstitelja kojim je svojim učenicima pokazao tko im je odsada Učitelj. Nama Krstitelj u današnjem čitanju upravlja riječi: "Evo Jaganjca Božjega! Njega prihvatite, njegovi učenici budite!" (Bonaventura Duda)

Pokaži mi, Gospodine, svoje putove, nauči me svojim stazama! Moli Boga da ti pokaže kako da budeš njegov učenik. Pitaj ga da li zbog prezaposlenosti trebaš nešto ostaviti kako bi mu bolje služio.

IVANOVO SVJEDOČANSTVO

*Još jednom čujem potvrdu da sve ono što su proroci pisali i prorokovali o Mesiji - Spasitelju i Otkupitelju, da se sve to ispunja na Tebi. Ovaj put za Tebe svjedoči Ivan. Iako je ugledao sunčevu svjetlo malo prije Tebe, on govori da si Ti prije njega, da si oduvijek kod Boga, tek nešto poslije njega poslan svijetu. Nije Ivan Mesija nego Ti! Neće Ivan otkupiti čovjeka nego Ti! Prepoznao Te u mnoštvu što stajaše u Jordanu čekajući krštenje pokore. Uz Očev glas, javno je proglasio okupljenom mnoštvu da si Ti Mesija, ljubljeni Očev Sin, Jaganjac Božji, kojeg treba slijediti... Mnogi su poslušali Ivanovo svjedočanstvo. Našli su se u Tvojoj blizini i postali Tvoji učenici i sljedbenici! Ivan je tada polako završavao svoju zadaću, a Ti si je započinjao. Koja skladna izmjena u povijesti ljudskog spasenja!
(Josip Šimunović)*

Izraz »silazi kao golub«, što ne označava stvarni prirodni izgled goluba, već način kojim se spušta Duh (slično letu), ne želeći unijeti strah, nego povjerenje. Stara rabinska egzegeza uspoređuje lebdjenje Božjeg Duha nad vodama postanka (usp. Post 1) s letom golubice nad njenim gnijezdom. Moguće je daje Ivan u svome evanđeoskom izvještaju želio uputiti na početak stvaranja: utjelovljenje Božjeg plana u Isusu cilj je i vrhunac Božjeg djela stvaranja. Jaganjac koji oduzima grijeha i golub koji silazi predstavljaju svoje središte u Kristu. Kao što kaže sveti Bernard: »Janje je među životinjama isto što i golubica među pticama: nevinost, slatkoća, jednostavnost« (usp. Mt 10,16; Iv 8,11).

Sastanak Župnog Pastoralnog i Ekonomskog vijeća naše župe biti će u petak 24. siječnja 2020 godine s početkom u 19.00 sati. Molim odbornike da se odazovu!

Nedjelje kroz godinu

Nedjeljama »kroz godinu« ili »običnim nedjeljama« nazivamo sve nedjelje došašća, božićnog, korizmenog i vazmenog vremena. Ima ih 33 ili 34. S liturgijskog stajališta za ove nedjelje možemo reći da su to tjedna slavija uskrsnuća Gospodnjeg kad se kršćani sastaju na večeri Gospodnjoj.